

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών

Επιλεγμένος Αξιολογούμενος

Όνομα αξιολογούμενου:

ΕΛΕΝΗ ΚΕΛΕΣΙΔΟΥ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή:

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΜΑΚΗΣ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή -
αξιολογούμενου:

Κελεσίδου_πρακτικό_A.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

Κελεσίδου_πρακτικό_B.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

30/04/2026

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

Κελεσίδου_πρακτικό_B_2η.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

07/05/2026

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) Κελεσίδου Ελένη, ΠΕ70 Δασκάλων, ΔΣ Μονόσπιτων-Χαρίεσσας Ημαθίας ΠΕΔΙΟ Α1 ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΩΝ Κατά την συνάντηση προετοιμασίας οργανώθηκε και διαμορφώθηκε η δομή της παρακολούθησης των διδασκαλιών στα μαθήματα: α) Γλώσσα Δ' τάξης Δημοτικού, ενότητα 13, Όλοι διαφορετικοί, όλοι ίδιοι και β) Μελέτη Περιβάλλοντος Δ' τάξης Δημοτικού, ενότητα 3, Η φύση είναι το σπίτι μας (Φυσικό Περιβάλλον και Προστασία). Οι διδασκαλίες έγιναν στο τμήμα της Δ' τάξης του 6/θέσιου Δημοτικού Σχολείου Μονόσπιτων-Χαρίεσσας, στο οποίο η αξιολογούμενη είναι η υπεύθυνη εκπαιδευτικός. Στη συνάντηση συμφωνήθηκαν τα ιδιαίτερα σημεία εστίασης της παρακολούθησης των διδασκαλιών όπως: 1) Στη σύνδεση του μαθήματος με την προϋπάρχουσα γνώση των μαθητών/τριών, 2) στην επικοινωνιακή ικανότητα 3) στην ακρίβεια και σαφήνεια των οδηγιών 4) στον ρυθμό του μαθήματος, 5) στην ενεργητική και ισότιμη συμμετοχή όλων των μαθητών στη μαθησιακή διαδικασία, 6) στην κατάλληλη αξιοποίηση εποπτικών μέσων και των Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών (Τ.Π.Ε.) και τέλος 7) στην ενθάρρυνση για ομαδοσυνεργατικές δράσεις, 8) στην ακρίβεια και σαφήνεια των οδηγιών, 9) στη χρήση συμμετοχικών διδακτικών στρατηγικών και τεχνικών και 10) στην αξιοποίηση εναλλακτικών μορφών αξιολόγησης. Η παρακάτω αξιολογική κρίση για το εκπαιδευτικό έργο της, στο πλαίσιο της γενικής και ειδικής διδακτικής του γνωστικού αντικείμενου, τεκμηριώνεται και τεκμαίρεται με ειδική αναφορά στα κάτωθι: Α) Τις συναντήσεις προετοιμασίας της παρατήρησης των δύο διδασκαλιών, Β) Τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών Γ) Τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών και Δ) Τις εκθέσεις αυτοαξιολόγησης Εκπαιδευτικού. α' κριτήριο:

Όσον αφορά την προετοιμασία των διδασκαλιών η εκπαιδευτικός παρουσιάζει συστηματικότητα, οργάνωση και σαφή προσανατολισμό στη μαθητοκεντρική διδασκαλία. Και στις δύο περιπτώσεις, η στοχοθεσία είναι πολυδιάστατη (γνωστική, διαδικαστική και αξιακή) και συνδέεται άμεσα με τις δραστηριότητες που υλοποιούνται. Ενδεικτικά, στη διδασκαλία της Γλώσσας για τα δικαιώματα των παιδιών, η πρόβλεψη αξιοποίησης ψηφιακής παρουσίασης με εικόνες (π.χ. παιδί σε αναπηρικό αμαξίδιο) και η ενεργοποίηση της πρότερης γνώσης μέσω ερωτήσεων όπως «Τι βλέπετε;» και «Πώς νομίζετε ότι νιώθει;» καταδεικνύουν ότι η εκπαιδευτικός είχε σχεδιάσει εκ των προτέρων όχι μόνο το περιεχόμενο αλλά και τον τρόπο συναισθηματικής εμπλοκής των μαθητών/τριών. Αντίστοιχα, στη διδασκαλία για τα οικοσυστήματα, η προετοιμασία περιλαμβάνει τη χρήση διαφοροποιημένων φύλλων εργασίας για κάθε ομάδα (ορεινό, θαλάσσιο, πεδινό, αστικό οικοσύστημα), γεγονός που αποδεικνύει πρόβλεψη για διαφοροποίηση της μάθησης και ενεργή συμμετοχή όλων. Η επιλογή κατάλληλων μέσων (PowerPoint, πίνακας, φύλλα εργασίας) και η σαφής οργάνωση των φάσεων του μαθήματος επιβεβαιώνουν ότι η εκπαιδευτικός διαθέτει υψηλή ικανότητα σχεδιασμού, προσαρμοσμένη στις ανάγκες της συγκεκριμένης τάξης. Β' κριτήριο: Όσον αφορά την ετοιμότητα ως προς το γνωστικό αντικείμενο η εκπαιδευτικός επιδεικνύει επάρκεια, ακρίβεια και ικανότητα παιδαγωγικού μετασχηματισμού της γνώσης. Στη διδασκαλία των δικαιωμάτων, χειρίζεται ένα σύνθετο κοινωνικό και αξιακό θέμα (ισότητα και διαφορετικότητα) με τρόπο κατανοητό και βιωματικό για μαθητές/τριες Δημοτικού. Ενδεικτικό παράδειγμα αποτελεί η αξιοποίηση των περιπτώσεων παιδιών (όπως ο Μάριος ή άλλα παραδείγματα με ιδιαίτερες ανάγκες), μέσα από τις οποίες οι μαθητές/τριες οδηγούνται να κατανοήσουν ότι η ισότητα δεν συνεπάγεται ομοιομορφία, αλλά διαφοροποιημένη υποστήριξη. Αντίστοιχα, στη διδασκαλία των οικοσυστημάτων, η εκπαιδευτικός παρουσιάζει με σαφήνεια τις έννοιες των έμβιων και άβιων στοιχείων και των μεταξύ τους σχέσεων. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η καθοδηγούμενη συζήτηση γύρω από το ερώτημα «Μπορούν να ζήσουν το ένα χωρίς το άλλο;», μέσω του οποίου οι μαθητές/τριες οδηγούνται στη βαθύτερη κατανόηση της αλληλεξάρτησης μέσα σε ένα οικοσύστημα. Και στις δύο περιπτώσεις, η γνώση δεν μεταδίδεται παθητικά, αλλά οικοδομείται ενεργά, γεγονός που αποδεικνύει όχι μόνο επιστημονική επάρκεια αλλά και διδακτική ικανότητα προσαρμογής του περιεχομένου στο επίπεδο των μαθητών/τριών. Γ' κριτήριο: Όσον αφορά τη διδακτική μεθοδολογία και τις πρακτικές αξιοποιούνται καινοτόμες και σύγχρονες διδακτικές στρατηγικές. Η εκπαιδευτικός αξιοποιεί ένα πλούσιο ρεπερτόριο σύγχρονων διδακτικών πρακτικών, με έμφαση στη διερευνητική, ομαδοσυνεργατική και βιωματική μάθηση. Και στις δύο διδασκαλίες παρατηρείται σαφής δομή με διακριτά στάδια (αφόρμηση, επεξεργασία, εμπέδωση, αξιολόγηση, μεταγνωστική φάση), τα οποία υλοποιούνται με συνέπεια και παιδαγωγική συνοχή. Στο μάθημα για τα δικαιώματα των παιδιών, η ανάγνωση του κειμένου με κατανομή ρόλων (εκπαιδευτικός ως αφηγητής και μαθητές/τριες σε ρόλους) αποτελεί ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα ενεργητικής και συμμετοχικής μάθησης, που ενισχύει την κατανόηση και το ενδιαφέρον. Παράλληλα, η ομαδοσυνεργατική δραστηριότητα με ρόλους (γραμματέας, συντονιστής, εκπρόσωπος) ενισχύει την υπευθυνότητα και τη συνεργασία. Αντίστοιχα, στη διδασκαλία των οικοσυστημάτων, η δραστηριότητα κατά την οποία οι μαθητές/τριες καταγράφουν έμβια και άβια στοιχεία και διατυπώνουν σχέσεις μεταξύ τους σε ομάδες, αποτελεί ένα σαφές παράδειγμα διερευνητικής μάθησης και ενεργού οικοδόμησης της γνώσης. Η εκπαιδευτικός λειτουργεί ως καθοδηγήτρια, υποστηρίζοντας διακριτικά τη μαθησιακή διαδικασία και παρέχοντας ανατροφοδότηση. Επιπλέον, η χρήση δραστηριοτήτων αξιολόγησης όπως «Σωστό ή Λάθος» ή «Μάντεψε το οικοσύστημα» ενισχύει τη διαμορφωτική αξιολόγηση και επιτρέπει την άμεση αποτίμηση της κατανόησης. Δ' κριτήριο: Όσον αφορά το παιδαγωγικό κλίμα (μάθησης) και τη διαχείριση της τάξης παρατηρήθηκαν τα εξής: Η εικόνα που προκύπτει είναι ιδιαίτερα θετική. Η εκπαιδευτικός δημιουργεί ένα περιβάλλον ασφάλειας, αποδοχής και ενεργούς συμμετοχής, στο οποίο όλοι οι μαθητές/τριες έχουν τη δυνατότητα να εκφραστούν. Στη διδασκαλία των δικαιωμάτων, η ενθάρρυνση των μαθητών/τριών να εκφράσουν σκέψεις και συναισθήματα σχετικά με ένα παιδί σε αναπηρικό αμαξίδιο αποτελεί ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα καλλιέργειας ενσυναίσθησης και σεβασμού. Οι απαντήσεις των μαθητών/τριών γίνονται αποδεκτές χωρίς αξιολογική πίεση, γεγονός που ενισχύει την αυτοπεποίθηση και τη συμμετοχή. Στη διδασκαλία των οικοσυστημάτων, η οργάνωση της τάξης σε μικρές ομάδες με σαφείς ρόλους και η συνεχής υποστήριξη από την εκπαιδευτικό και την εκπαιδευτικό παράλληλης στήριξης διασφαλίζουν την ενεργή συμμετοχή όλων, ακόμη και των μαθητών/τριών που χρειάζονται περισσότερη βοήθεια. Η διαχείριση του χρόνου και των δραστηριοτήτων είναι αποτελεσματική, ενώ δεν παρατηρούνται προβλήματα συμπεριφοράς, γεγονός που υποδηλώνει ένα καλά οργανωμένο και λειτουργικό μαθησιακό περιβάλλον. Η εκπαιδευτικός καταφέρνει να ισορροπεί ανάμεσα στον καθοδηγητικό και τον υποστηρικτικό της ρόλο, ενισχύοντας την αυτορρύθμιση των μαθητών/τριών. Ε' κριτήριο: Ο αναστοχασμός των διδασκαλιών και η αυτοαξιολόγηση της εκπαιδευτικού: Η εκπαιδευτικός αναδεικνύει ιδιαίτερα ανεπτυγμένες δεξιότητες, οι οποίες επιβεβαιώνονται μέσα από την αναστοχαστική συζήτηση που ακολούθησε τη διδασκαλία. Και στις δύο περιπτώσεις, επιδεικνύει ικανότητα να αναλύει σε βάθος τις διδακτικές της επιλογές και να τις συνδέει με τα μαθησιακά αποτελέσματα. Ενδεικτικά, στη διδασκαλία των δικαιωμάτων, αναγνωρίζει την αποτελεσματικότητα της χρήσης βιωματικών παραδειγμάτων για την κατανόηση της έννοιας της ισότητας, ενώ ταυτόχρονα εντοπίζει πιθανά σημεία βελτίωσης. Αντίστοιχα, στη διδασκαλία των οικοσυστημάτων, αξιολογεί θετικά τη χρήση ομαδοσυνεργατικών δραστηριοτήτων

και τη διαφοροποίηση μέσω φύλλων εργασίας, επισημαίνοντας παράλληλα τη δυνατότητα εμπλουτισμού με περισσότερες βιωματικές δράσεις εκτός τάξης. Η ικανότητά της να τεκμηριώνει τις απόψεις της, να ερμηνεύει τις αντιδράσεις των μαθητών/τριών και να προτείνει συγκεκριμένες βελτιώσεις καταδεικνύει υψηλό επίπεδο μεταγνωστικής επίγνωσης. Ιδιαίτερα σημαντικό είναι ότι ο αναστοχασμός δεν περιορίζεται σε γενικές διαπιστώσεις, αλλά βασίζεται σε συγκεκριμένα δεδομένα από τη διδακτική πράξη, γεγονός που ενισχύει την αξιοπιστία και την αποτελεσματικότητά του. Τέλος η έκθεση αυτοαξιολόγησης που ανάρτησε κατέδειξε εκπαιδευτικό με υψηλές δεξιότητες αυτοπαρουσίασης του εκπαιδευτικού της έργου. Αναφέρει σε αυτή ότι εργάζεται ως εκπαιδευτικός ΠΕ70 στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση από το 2009. Είναι απόφοιτη του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και κάτοχος Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης στην Ειδική Εκπαίδευση από το Πανεπιστήμιο Frederick. Επιπλέον, έχει ολοκληρώσει επιμορφωτικό πρόγραμμα 400 ωρών στη Διαπολιτισμική Εκπαίδευση από το Πανεπιστήμιο Αιγαίου, το οποίο ενίσχυσε ουσιαστικά την παιδαγωγική της προσέγγιση σε πολυπολιτισμικά και ετερογενή μαθησιακά περιβάλλοντα. Κατά την επαγγελματική της πορεία έχει υπηρετήσει σε σχολικές μονάδες με διαφορετικά κοινωνικοπολιτισμικά χαρακτηριστικά, αναλαμβάνοντας, μεταξύ άλλων, καθήκοντα Προϊσταμένης μονοθέσιου Δημοτικού Σχολείου, υπεύθυνης ΔΥΕΠ, Τμήματος Υποδοχής και Ολοήμερου Προγράμματος. Συμπερασματικά η εκπαιδευτικός παρουσιάζει ένα ολοκληρωμένο και υψηλού επιπέδου επαγγελματικό προφίλ, το οποίο χαρακτηρίζεται από ισχυρή προετοιμασία, βαθιά γνώση του αντικειμένου, αποτελεσματική αξιοποίηση σύγχρονων διδακτικών μεθόδων, δημιουργία θετικού παιδαγωγικού κλίματος και ανεπτυγμένες δεξιότητες αναστοχασμού. Η συνέπεια που παρατηρείται και στις δύο διδασκαλίες ως προς την ποιότητα του σχεδιασμού και της υλοποίησης επιβεβαιώνει ότι πρόκειται για μια εκπαιδευτικό με σταθερά παιδαγωγικά χαρακτηριστικά και διάθεση συνεχούς βελτίωσης. Οι πρακτικές που εφαρμόζει όχι μόνο ανταποκρίνονται στις σύγχρονες παιδαγωγικές αρχές, αλλά και προάγουν ουσιαστικά τη μάθηση, τη συνεργασία και την ολόπλευρη ανάπτυξη των μαθητών/τριών. Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω α', β', γ', δ' και ε' κριτήρια, την Έκθεση Αυτοαξιολόγησης, τις Σπουδές, τα χρόνια στην υπηρεσία, την αυτομόρφωσή και τις αναφερόμενες συζητήσεις και παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών στο πλαίσιο της αξιολόγησης καταλήγουμε ότι η αξιολογούμενη λαμβάνει τον χαρακτηρισμό εξαιρετικός, διότι αξιολογήθηκε έτσι σε όλα τα κριτήρια και χαρακτηριστικά που ορίζει ο νόμος.